

Република Србија
УПРАВНИ СУД
Одељење у Новом Саду
III-4 У. 4262/10 (2008)
Дана 18.02.2011. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд у већу судија: Сузана Гудураш, председник већа, Гордана Сукновић Бојација и Мирјана Цветковић, чланови већа, уз учешће судског саветника Наташе Малинић, као записничара, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца „I. FI. V.V.“ из X., кога заступају пуномоћници Р. М., И. Ј., Д. Б. и К. Т., адвокати из Б., ул. .... број ....., против решења ЗАВОДА ЗА ИНТЕЛЕКТУАЛНУ СВОЈИНУ Републике Србије у Б., ул. ....број ....., број ....., ... од 14.05.2008. године, у предмету признања жига, у нејавној седници већа одржаној дана 18.02.2011. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба СЕ ОДБИЈА.

Образложење

Оспореним решењем, донетим у извршењу пресуде Врховног суда Србије под бројем У.-СЦГ208/06 од 06.11.2007. године, одбијена је заштита међународном жигу број ..... у речи С. Ј. С., са графичким решењем, регистрованој дана 11.09.2000. године, на име тужиоца, за робу из класа ... и ....

У тужби коју је дана 19.06.2008. године, тужилац поднео Врховном суду Србије и која

је у том суду заведена под бројем У. 4588/08, тужилац побија оспорено решење из свих разлога предвиђених законом. Нарочито истиче да је чињенично стање неправилно и непотпуно утврђено и да не постоји збуњујућа сличност између жигова „В. С. М. in I.“ са графизмом и „R. С.“, због чега нема разлога да се не дозволи коегзистенција тих жигова. Наводи надаље да се јасно може приметити да реч С., представља уобичајен део многих жигова. Сматра да услед визуелних, семантичких и разлика у звучности, упоредно постојање ових жигова не може изазвати заблуду у промету, нити довести у заблуду просечног потрошача. Предлаже да суд тужбу уважи и оспорено решење поништи.

У одговору на тужбу, тужени орган је остао у свему год разлога из образложења оспореног решења и предложио је да суд тужбу одбије као неосновану.

Управном суду су дана 01.01.2010. године, на основу одредбе члана 89. и 90. став 1. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, број 116/08 и 104/09), уступљени нерешени предмети Врховног суда Србије и окружних судова, у којима до 31.12.2009. године, није донета коначна одлука, а за које је надлежан Управни суд, сагласно одредби члана 29. став 1. истог Закона.

Решавајући управни спор, на основу чињеница утврђених у управном поступку, у смислу одредбе члана 38. став 1. Закона о управним споровима („Службени лист СРЈ“, број 46/96), а испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у смислу одредбе члана 39. став 1. истог Закона, који се у овој управној ствари примењује на основу члана 77. став 1. Закона о управним споровима („Службени гласни РС“, број 111/09), Управни суд је након разматрања списка предмета ове управне ствари, навода тужбе и одговора на исту, тужбу одбио као неосновану.

По оцени Управног суда, правилно је тужени орган применио одредбу члана 5. став 1. тачка 9. Закона о жиговима („Службени лист СЦГ“, број 61/04 и 7/05), којом је, између осталог, прописано да се жигом не може заштити знак који је сличан заштићеном знаку другог лица за исту, или сличну врсту робе, односно услуга, ако та сличност може да створи забуну у промету и да доведе у заблуду учеснике у промету.

У спроведеном поступку, тужени орган је несумњивим утврдио да је дана 11.09.2000. године, код међународног бироа за заштиту интелектуалне својине регистрован жиг број ..... у речи С Ј. С. са графичким решењем, на име тужиоца, за робу из класа .... и ....., те да је исти сличан са Међународним жигом другог лица број ....., С..., ... регистрованим на име фирме С. С.С.г.и., ... В. ВО I., који је у међувремену пренет на фирму I. F. S.A., ..., ... С., S. M., за робу из класа .... и .... Полазећи од тога да се два супростављена знака гледају у сличности и то како аудитивној, визуелној, тако и семантичкој, с обзиром да се састоје од истоветног звучног вербализма С., који доминира код обе супростављене регистрације и чије је значење (к.), потенцирано графичким решењем супростављеног жига који садржи цртеж к., те ценећи да је жигом тужиоца као пријавиоца под бројем ..... тражена заштита за разне врсте торби, новчаника, кофера у класи ....., при чему је и супростављени жиг ..... регистрован у истој класи за новчанике, торбе, кофере, што представља исту робу, док је у класи .... жиг пријавиоца пријављен за резне врсте одеће и обуће, а супростављени жиг у истој класи се односи на одевне премете и обућу, што је такође истоврсна роба, тужени орган је правилном применом одредбе члана 5. став 1. тачка 9. Закона о жиговима, заштиту пријављеног жига тужиоца, одбио.

Тужени орган је без повреда правила поступка, несумњивим утврдио да предметни знак у свести просечног потрошача у Србији неће бити доживљен као знак разликовања, већ управо, као знак сличан већ заштићеном знаку другог лица за исту врсту робе, што би могло да створи забуну у промету и доведе у заблуду учеснике у промету, па отуд и не испуњава услов, који је између осталог, прописан цитираном законском одредбом за заштиту жига.

Тужилац није навео ниједну нову околност, нити је пружио нови доказ који није цењен у до сада спроведеном управном поступку, а који би могао бити од утицаја на другачију одлуку у овој управној ствари.

На основу изнетих разлога, ценећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је применом одредбе члана 41. став 2. Закона о управним споровима („Службени лист СРЈ“, број 46/96), одлучио као у диспозитиву пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ

Дана, 18.02.2011. године, III-4 У. 4262/10 (2008)

Записничар

Наташа Малинић, с.р.

Председник већа-судија

Сузана Гудураш, с.р.

**За тачност отправка
Управитељ писарнице**

Дејан Ђурић

ИГ